

Uchwała Nr LX/412/10
Rady Miejskiej w Nowogrodźcu
z dnia 27 kwietnia 2010 roku

w sprawie odpowiedzi na skargę spółki Novoferm Door Sp z o.o. na uchwałę nr XVII/120/07
Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 19 września 2007 roku w sprawie uchylenia
uchwały nr XXXVI/325/02 z dnia 25 czerwca 2002 roku

Na podstawie art.101 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 34 i art. 35 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153 poz. 1270 z 2002 r. ze zm.) Rada Miejska w Nowogrodźcu, uchwała co następuje:

§ 1

1. Rada Miejska w Nowogrodźcu przyjmuje stanowisko w sprawie odpowiedzi na skargę spółki Novoferm Door spółka z o.o. na uchwałę Nr XVII/120/07 Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 19 września 2007 roku w sprawie uchylenia uchwały nr XXXVI/325/02 Rady Gminy i Miasta Nowogrodzic z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości przedsiębiorców inwestujących w Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości - Obszar Gminy Nowogrodzic.
2. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Upoważnia się radcę prawnego Ryszarda Pietrasa do reprezentowania Rady Miejskiej w Nowogrodźcu w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym w sprawie ze skargi spółki Novoferm Door Sp z o.o z siedzibą w Wykrotach na Uchwałę Nr XVII/120/07 Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 19 września 2007 roku w sprawie uchylenia uchwały nr XXXVI/325/02 Rady Gminy i Miasta Nowogrodzic z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości przedsiębiorców inwestujących w Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości - Obszar Gminy Nowogrodzic.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nowogrodźca.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Wilhelm Tomczuk

Pełnomocnictwo

Upoważniam radcę prawnego Ryszarda Pietrasa do występowania w charakterze pełnomocnika procesowego w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym w sprawie ze skargi spółki Novoferm Door Sp. z o.o z siedzibą w Wykrotach na uchwałę Nr XVII/120/07 Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 19 września 2007 roku w sprawie uchylenia uchwały nr XXXVI/325/02 Rady Gminy i Miasta Nowogrodziec z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości przedsiębiorców inwestujących w Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości - Obszar Gminy Nowogrodziec.

Nowogrodziec, 27 kwietnia 2010 r.

.....

Nowogrodzic, dnia 27 kwietnia 2010 roku

Do
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
we Wrocławiu

Strona skarżąca:
Novoferm Door spółka z o.o.
z/s ul. Wyzwolenia 46
59-730 Wykroty
zastępowana przez
r.pr. Wiesława Dobużyńskiego
ul. Piastów 7
59-700 Bolesławiec

Strona przeciwna:
Rada Miejska w Nowogrodźcu
ul. Rynek 1
59-730 Nowogrodzic
Zastępowana przez:
r.pr. Ryszarda Pietrasa
z Kancelarii Radcy Prawnego
ul. Sobieskiego 82a/29
58-500 Jelenia Góra

Odpowiedź na skargę z dnia 12 kwietnia 2010

Działając w imieniu Rady Miejskiej w Nowogrodźcu (pełnomocnictwo w załączeniu) **wnoszę**
o:

- 1/ oddalenie skargi w całości,
- 2/ zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Uzasadnienie

Przedmiotem skargi jest rzekome naruszenie interesu prawnego skarżącej spółki poprzez sprzeczność zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 19 września 2007 roku Nr XVII/120/07 w sprawie uchylenia uchwały nr XXXVI/325/02 Rady Gminy i Miasta Nowogrodzic z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości przedsiębiorców inwestujących w Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie

Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości - Obszar Gminy Nowogrodziec z art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Strona skarżąca przeczy twierdzeniom skarżącej spółki wskazując na następujące okoliczności i argumentację wykazującą bezzasadność twierdzeń spółki.

I.

W pierwszej kolejności strona przeciwna podnosi zarzut braku wykazania przez skarżącego rzeczywistego naruszenia interesu prawnego poprzez zaskarżoną uchwałę.

Należy bowiem wskazać, iż strona skarżąca prowadzi obecnie postępowanie sądowo administracyjne w indywidualnej sprawie podatkowej, dotyczącej podatku od nieruchomości za 2008 rok. Obecnie sprawa znajduje się w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym we Wrocławiu i został w sprawie wydany wyrok w dniu 11 marca 2010 roku. Wyrok nie jest co prawda prawomocny, jednak powyższa okoliczność dowodzi, iż skarżąca spółka może skutecznie dowodzić obrony swoich interesów w toku indywidualnego postępowania podatkowego, co wskazuje iż treść uchwały nie ma wpływu na prawa i obowiązki skarżącej spółki jako podatnika.

Z uwagi na powyższe należy uznać, iż skarżący nie posiada uprawnień do skarżenia uchwały Rady Miejskiej z 19 września 2007 roku z uwagi na brak interesu prawnego w przedmiotowej kwestii. Podobne stanowisko zostało wyrażone w wyroku WSA w Gdańsku z dnia 22 października 2008 roku w sprawie II SA/Gd 492/08 w którym wskazano, iż:

- 1. Skarga z art. 101 ust. 1 u.s.g. nie ma w pełni charakteru actio popularis.*
- 2. Skarżący musi wykazać się nie tylko indywidualnym interesem prawnym lub uprawnieniem, ale także zaistniałym w dacie wnoszenia skargi, naruszeniem tego interesu lub uprawnienia spowodowanego zaskarżoną uchwałą.*

Należy przy tym wskazać, iż powyżej wskazany wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 11 marca 2010 roku był korzystny dla skarżącej spółki w zakresie określenia zobowiązania podatkowego za 2008 rok. Powyższa okoliczność dowodzi braku naruszenia indywidualnego interesu prawnego po stronie skarżącej na dzień złożenia skargi, albowiem sprawa objęta niniejszą skargą jest objęta również postępowaniem w sprawie ze skargi spółki na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze.

Z uwagi na powyższe należy rozważyć, czy zaskarżona uchwała narusza prawa nabyte przez skarżącego przed 1 stycznia 2008 roku. W ocenie Rady Miejskiej przedmiotowa kwestia nie ma jednak wpływu na prawidłowość podjętej uchwały, albowiem ewentualne naruszenie praw nabytych podatnika może być badany wyłącznie na gruncie indywidualnego postępowania podatkowego, ponieważ na etapie obecnego postępowania nie da się stwierdzić, czy doszło do takowego naruszenia i w jakim rozmiarze.

Rada Miejska podnosi bowiem, iż jeżeli pomoc publiczna nie została przedsiębiorcy przyznana w drodze indywidualnej decyzji obejmującej przyszłe okresy rozliczeniowe oraz okres rozliczeniowy, w którym decyzję wydano, a korzystał on z tej pomocy jedynie na podstawie aktu prawnego powszechnie obowiązującego, wówczas traci on prawo do tej pomocy w momencie uchylenia tego aktu. Tym niemniej przedmiotowa okoliczność może być badana wyłącznie na etapie indywidualnego i skonkretyzowanego postępowania

podatkowego.

Podobne stanowisko wyrażone jest w treści wskazanego powyżej stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 2 grudnia 2003 w sprawie SA Sz 1648/03.

II.

Ponadto strona przeciwna podnosi następujące twierdzenia dowodzące bezpodstawności składanej skargi.

Błędne i nieuprawnione jest twierdzenie, iż nielegalność uchwały wynikająca z jej sprzeczności z art. 2 i 7 Konstytucji jest następstwem niemożności zmiany regulacji uprzednio przyjętej przez Radę Miejską w Nowogrodźcu uchwale Nr XXXVI/325/02 z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości przedsiębiorców inwestujących w Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości - Obszar Gminy Nowogrodziec.

Strona przeciwna pragnie bowiem wskazać, iż przedmiotowe twierdzenie Sądu I instancji jest oczywiście sprzeczne z ustalonym stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażonym w sprawie z dnia 6 września 2007 roku w sprawie II OSK 784/07 (opubl. OwSS 2008/2/47) w którego uzasadnieniu wskazano, iż:

„Zakaz zmiany uchwały można wyprowadzić tylko z obowiązujących rozwiązań prawnych, a takich brak. W zakresie działalności organów władzy publicznej zakaz dowolności zmiany ustanawiają jedynie przepisy prawa procesowego (art. 12 § 1 k.p.a., art. 128 Ordynacji podatkowej). Zakaz ten nie jest bezwzględny, w granicach określonych przepisami prawa dopuszczalne jest bowiem podważanie nawet praw dobrze nabytych (art. 161 § 1 k.p.a.). Przyjęta w zaskarżonym wyroku wykładnia wyprowadza bezwzględny zakaz zmiany uchwały, co nie znajduje oparcia w obowiązujących rozwiązaniach prawnych. Trudno wyprowadzić taki zakaz z przedstawionych wartości przyjętych w Konstytucji RP, jak ochrona praw nabytych wpływających z zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP). Prowadziłoby to do bezwzględnego zakazu zmiany działalności władzy publicznej.”

Mimo powyższego dość jednoznacznego stanowiska judykatury skarżący wywodzi jakoby zmiana uchwały z 25 czerwca 2002 roku była niedopuszczalna wprost z mocy przepisu prawa materialnego.

Stanowisko skarżącego jest oczywiście nieuprawnione, albowiem w rzadko której ustawie prawa materialnego znajdują się przepisy zawierające wprost przepisy nakazujące zmianę lub uchylenie uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego. Normą jest bowiem uchylanie lub nowelizowanie uchwał stanowiących prawo miejscowe i dopiero jednoznaczny zakaz ustawowy dokonywania zmiany lub nowelizacji uchwał organu stanowiącego mógłby stanowić zasadną podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały uchylającej wcześniejszą regulację. W przedmiotowej sprawie nie występuje zapis normatywny uniemożliwiający uchylenie uchwały z 25 czerwca 2002 roku. W związku z powyższym na mocy uchwały XVII/120/2007 Rada Miejska w Nowogrodźcu uchyliła akt z 25 czerwca 2002 roku.

W ocenie skarżącego uchylenie regulacji z 2002 roku stało się możliwe z uwagi na uchylenie z dniem 1 maja 2004 roku art. 13 ustawy z dnia 20 października 1994 roku o specjalnych

strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r., Nr 42, poz. 274), który to przepis zakazywał w okresie na jaki ustanowiono strefę zmiany na niekorzyść przedsiębiorców zasad i wielkości pomocy publicznej przyznanej przedsiębiorcom inwestującym w specjalnej strefie ekonomicznej.

Tym samym na dzień 25 czerwca 2002 roku Rada Miasta i Gminy Nowogrodziec była zobowiązana przyjąć zakres pomocy publicznej na zasadach wskazanych w treści par. 1 w/w uchwały z dnia 25 czerwca 2002 roku. Na skutek wstąpienia Polski do Wspólnot Europejskich i w celu realizacji zobowiązań z tym przystąpieniem związanych, nastąpiło uchylenie z dniem 1 maja 2004 roku w/w przepisu zabraniającego zmiany na niekorzyść zakresu pomocy publicznej udzielonej przedsiębiorcom działającym w specjalnej strefie ekonomicznej.

Skutkiem przyjęcia na siebie zobowiązań Traktatu Akcesyjnego jest okoliczność, iż ustawodawca dopuścił zmiany na przyszłość związane z ograniczeniem lub zniesieniem pomocy publicznej dla w/w przedsiębiorców. Takie działanie zostało podjęte przez Radę Miejską w Nowogrodźcu, która w/w uchwałą z dnia 19 września 2007 roku uchyliła powyżej wskazaną uchwałę z 25 czerwca 2002 roku, uchylając tym samym uprawnienie do uzyskania pomocy publicznej przez podatnika w postaci zwolnienia go od obowiązku zapłaty podatku od nieruchomości.

Jednak skarżący błędnie przyjmuje, iż dopuszczalnym jest stwierdzenie nieważności uchwały Rady Miejskiej w Nowogrodźcu nr XVII/120/2007 wskazując jako podstawę takiego rozstrzygnięcia przepisy art. 2 i art. 7 Konstytucji RP.

W ocenie Rady Miejskiej nie może być wątpliwości, iż Rada Miejska może zmienić swoje stanowisko w zakresie stosowanych ulg podatkowych, pomocy publicznej na przyszłość. Działanie Rady Miejskiej nie stanowi w takim przypadku zmiany reguł „w trakcie gry”, zaś uchylenie uchwały jest jak najbardziej dopuszczalne czego dowodzą orzeczenia:

- a) Naczelnego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 2 grudnia 2003 roku w sprawie SA Sz 1648/03, które wskazuje na prawną dopuszczalność zmian na niekorzyść i na przyszłość w uchwałach określających uprawnienia podatkowe podatnika,
- b) Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z dnia 16 czerwca 2004 roku w sprawie III SA 762/03 (lex 176652), subsydiarnie dowodzące słuszności stanowiska Rady Miejskiej, a którego tezy brzmią, iż:

*Cofnięcie zwolnienia podatkowego w określonym przez ustawę nowelizującą zakresie i z określoną ustawowo datą jest więc równoznaczne z powrotem do zasady opodatkowania wszelkich dochodów (przychodów) nie objętych zwolnieniami podatkowymi utrzymanymi w mocy bądź wprowadzonymi przez ustawę nowelizującą. **Uznaniu zwolnień od podatku za przedmiot "praw nabytych" (ich ekspektatyw) stoi na przeszkodzie - przede wszystkim - zasada powszechności opodatkowania dochodów zawarta w art. 9 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.***

W związku z powyższym nie można zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego jakoby

regulacja z dnia 25 czerwca 2002 roku uniemożliwiła całkowicie i na przyszłość zmiany w zakresie obniżenia lub uchylecia na przyszłość wysokości pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Pomoc taka może zostać ograniczona lub zniesiona co wynika jednoznacznie z faktu uchylecia przepisu zawartego art. 13 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych przez przepis wskazany w art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 188, poz. 1840 ze zm.), który umożliwił uchylecie ulg podatkowych w zakresie podatku dochodowego.

Tym samym niewątpliwie ustawodawca dopuścił możliwość ograniczenia zakresu pomocy publicznej a nawet jego zniesienia, czego dowodzą powyżej wskazane przepisy dotyczące specjalnych stref ekonomicznych.

Podobne stanowisko wyrażone jest również w treści par. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 2008 roku w sprawie warunków udzielenia zwolnień od podatku ... (Dz. U. z 12.08.2008 r., Nr 146, poz. 927).

Tożsame stanowisko (co całkowicie pomija skarżący) wyraził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 17 stycznia 2001 roku wydanym w sprawie K 5/00 opublikowanym OTK ZU 1/2001 poz. 2. W uzasadnieniu do powyższego wyroku Trybunał Konstytucyjny wskazał, że rozmaite zwolnienia podatkowe dokonywane przez ustawodawcę często z powodów pozafiskalnych mogą być następnie swobodnie zmieniane lub wycofywane w całości w kolejnym roku podatkowym, zależnie od ustalonej przez niego hierarchii aktualnych priorytetów społecznych.

Ponadto zawarto tam stwierdzenie, że zmiany mogą dotyczyć również kategorii adresatów zwolnionych od podatku. Wskazując na powyższe strona przeciwna wskazuje, iż z tej kategorii nie mogą być wyłączeni przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą na obszarze specjalnych stref ekonomicznych, którym dotychczasowe zwolnienie może zostać cofnięte na mocy uchwały podjętej przez właściwy organ gminy.

Tym samym o ocenie Rady Miejskiej w Nowogrodźcu brak jest podstaw do stwierdzenia, iż zaskarżona uchwała jest sprzeczna z prawem, albowiem w przedmiotowej kwestii należy kierować się jednoznacznym stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego podniesionym wcześniej, iż

zakaz zmiany uchwały można wyprowadzić tylko z obowiązujących rozwiązań prawnych.

Skarżący – poza ogólnymi regułami Konstytucji RP - nie wskazał na przepis, który uniemożliwia uchylecie uchwały Rady Miejskiej w Nowogrodźcu podjętej w 2002 roku.

Stanowisko skarżącego jest oczywiście nieuprawnione, albowiem zmiany lub uchylecie dotyczyć mogą również uchylecia dotychczasowych zasad, a nawet powinny temu służyć zgodnie z regułami przyjętymi przez Rzeczypospolitą Polska w Traktacie Akcesyjnym stanowiącym pierwotne źródło prawa wspólnotowego, wiążącym również bezpośrednio na gruncie prawa polskiego.

Wskazując na powyższe okoliczności należy stwierdzić, iż twierdzenia skarżącego o niemożności uchylecia uchwały z dnia 25 czerwca 2002 roku są bezzasadne i jako takie powinny ulec oddaleniu.

Ponadto strona przeciwna podnosi zarzut istotnej wadliwości oceny stanu

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.

W załączeniu:

- odpis pisma
- uchwała Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 19 września 2007 roku Nr XVII/120/07 w sprawie uchylenia uchwały nr XXXVI/325/02 Rady Gminy i Miasta Nowogrodziec z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości przedsiębiorców inwestujących w Kamiennogórskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej Małej Przedsiębiorczości - Obszar Gminy Nowogrodziec z art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- skarga z dnia 12 kwietnia 2010 r.,
- uchwała Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z 27 kwietnia 2010 r.